usso-woitlemist piddid sama otsa woitlenud! —
„Sesinnane willets hûdis ja Jehowa kulis ja peâsis tedda keigest temma ahhastussest!“ Kun. Taw. Laul 34, 7.

Ärge joge ennast täis wina kust ûks önneto ello touseb. Ewes. r. 5, 18.

Küllap meie armas Ma-rahwas on sedda kuulda sanud et risti- ja Juda-rahwa kõrwas Ma peâl ka weel Turgi ja paggana-rahwas ellawad ja et Turgi rigi pealinna hûtakse Konstantinopel. Sellesamma linnas ellas ûks noor mees 22 aastaid wanna, risti ussust, sest Turgi rikis ellawad ka risti-rahwas, ennamiste kaupmehhed, kes ilmlikko kasso-pûûdmisse pärrast, sest kangest kiusatamissest ei holi, misga nemmad saggedaste Turgi rahwa läbbi sawad waewatud. Se noor mees olli omma joma-sõbradega jodud piddamas ja kui ta jo sai ennesel liga teinud, melitasid temma sõbrad tedda, omma risti-usko ärraheita ja Turgi-usko ennesel wõtta; joobnust peast ei teadnud mis ta teggi, ja wõttis wallesõbrade nou kuulda, agga pärrast kui jo olli jälle selgeks saand, tulli suur hâdda, hirm ja hâbbi temma peâle, temma kahhetses ja nuttis kibbedaste, mis ta joobnud peast olli teinud. Agga se kahhetseminne ei aitnud temmale ûhtegi, sest Turgi rahwa usso seâdusse järrel peab se mees kes Turgi usko mahhajättab kohto läbbi surrema. Hâbbi ja kurbdus temma rummalusse pärrast, waewas tedda nenda, et temma kaks kuud ei julgend ommast maiast wälja minna, agga kaueminne senna jâda ei annud temma südame-tunnistus temmale mitte aega, temma südda olli ilma rahhota. Temma siis läks ühhe risti-rahwa õppetaja jure ja pallus, et ta piddi tedda tröstima ja hea nou andma, mis selle sure hinge hâdda sees tehha. Sesamma andis temmale nou Turgi maalt hopis ärrapõggeneda. — „Jah armas õppetaja“ wastas noormees — „sedda ma olleksin jo ammo teinud, agga se ei sa sedda pahhandust kautada mis ma Jummalal ollen teinud, se ärrapõggeneminne ei anna mo süddamele rahho. Ei mitte, keik Konstantinopli lin olli tunnistaja kui ma omma usko ärraheitsin, temma peab ka tunnistaja ollema minno patto-kahhetsemissest ja pattustpõõrmisest; minno nou on kindlaste ettewoetud, minna wõttan Turgi rided seljast ärra ja jättan Turgi usko mahha. Kûl iggamees siis nââb et sedda ollen teinud ja kûl siis saab keige rahwa nähhes ja kuuldes, surmakohhus minno peâle moistetud; agga sest ep olle luggo, sest surm ûksi woib sedda pahhandust